

A BRAHMS-VERSENY GYŐZTESE

„Az augusztus 27. és szeptember 7. között Pörschachban megrendezett, három fordulós versenyen zongora kategóriában Dani Imre (tanára Kemenes András és Szokolay Balázs), egyetemünk végzős hallgatója 1. helyezést nyert.

Dani Imre a korábbi években kétszer is volt díjazott hallgatótársaival a debreceni Dohnányi Ernő Kamarazene Versenyen, most szólistaként aratott sikert Ausztriában. Az első fordulóban Johann Sebastian Bach d-moll hegedűpartitájának Johannes Brahms által zongorára (és csak balkézre) átírt chaconne-ját és Brahms op. 116-os *Hét fantáziája* közül két tételt, az elődöntőben Alban Berg *Zongoraszonátáját* és Brahms *Változatok és fuga egy Händel-témára* című művét adta elő, előbbivel kivívta a zsűri külön elismerését is. A versenygyőztes zeneakadémista a döntőben Brahms d-moll zongoraversenyének I. tételét játszotta. A verseny I. díja 2500 euróval és egy ifjú művészek pályáját egyengető weboldalon való regisztrációjával járt együtt. Dani Imre köszönetet mondott tanárainak, Kemenes Andrásnak és Szokolay Balásznak, akik időt és energiát nem spórolva, a nyári szünet idején is rendszeresen foglalkoztak vele, így készítették fel a versenyre, illetve a versenyrepertoár kialakításában is segítségére voltak.” Olvashattuk a Zeneakadémia honlapján.

Hódmezővásárhelyen a XXII. Országos Zenei Tábor idején is a Völgy utcai evangélikus templom adott helyet a kurzusok résztvevőinek a bemutatkozásra. Dani Imre, a zeneakadémia végzős növendéke is megtisztelte játékával a hallgatóságot a Brahms-verseny repertoárjával.

Dani Imre 1992. január 16-án született, akinek nagyapja Dani Imre festő, nagyanyja és szülei pedagógusok. Már két évesen megnyilvánult a zene iránti érdeklődése. Szülei kezdeményezésére hét éves korában kezdett el zongorázni.

Kik voltak a meghatározó tanárok a zenei tanulmányai idején?

Számtalan embert fel tudnék sorolni. Csongrádon Kocsis Csabánál kezdtem zongora tanulmányaimat, tőle kerültem át Nagy Jánoshoz Szentésre, akinél orgonát is tanultam. 2006-ban felvettek a kecskeméti Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolába, ahol Radványi Mária növendéke voltam. Jelenleg a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen tanulok, Kemenes András és Szokolay Balázs professzorok osztályában. A szólózongorázás mellett nálam legalább ilyen fontos szerepet tölt be a kamarazenélés, amit Kecskeméten, Agócs Mártánál kezdtem el tanulni, jelenleg pedig Gulyás Márta, Wagner Rita és Csalog Gábor professzorok növendékeként folytatom a Zeneakadémián.

Milyen zene áll Önhöz közelebb?

Úgy általában semmi bajom a könnyűzenével sem, de egyértelműen a klasszikus zene áll hozzám közelebb. Például: ha minél többször hallgatok mai értelemben vett könnyűzenét, annál jobban megunom; minél többször klasszikus zenét, annál jobban élvezem és szeretem.

A klasszikusok közül hozzám most egyértelműen a romantika és a korai 20. század áll legközelebb. Azért mondom, hogy most, mert nálam ez gyakran változik attól függően, hogy éppen milyen műveket tanulok, mibe ásom bele jobban magam. Persze irányzatokon belül is sokfajta stílus létezik, ezért személy szerint is megneveznék néhány szerzőt: Bachot nagyon régóta szeretem, de csak pár éve kezdtem felfogni, hogy mit is alkotott. Haydnt, Mozartot és Beethovent is szívesen hallgatok és játszom, ahogy Lisztet és Chopint is, de ha már romantika, akkor mindenekelőtt Schumann és Brahms. Schumann zenéjét középiskolás éveim alatt ismertem meg, nagyon gyorsan meg is szerettem, ellenben Brahms-szal, akit sokáig unalmasnak találtam, igazából fogalmam sincs, miért. Aztán őt is megkedveltem, mi sem bizonyítja jobban, hogy kétszer is részt vettem a Brahms-versenyen Ausztriában, és nem múlik el év, hogy ne tanulnék valamilyen Brahms zongora-vagy kamaraművet. (Valószínűleg a diplomakonzertemen is fogok Brahmst játszani.) A 20. századi szerzők közül főleg Bartókot és Sosztakovicst szeretem, de nem kevésbé nyűgöz le Olivier Messiaen, Alban Berg vagy éppen Kurtág György zenéje sem.

A zeneakadémiai évek alatt milyen fellépései, meghívásai voltak?

Tanáraim igen sok zongora- illetve kamarakonzertet szerveznek, ahol növendékeik játszhatnak; ezeken rendszerint én is fellépek szólistaként vagy különböző kamaragyüttesek tagjaként. Emellett volt néhány önálló koncertem is Bécsben, Weimarban, Grazban, Kecskeméten, Csongrádon és Szentesen.

**DANI IMRE A ZENEAKADÉMIA VÉGZŐS HALLGATÓJA
A 2014. ÉVI BRAHMS-VERSENY GYŐZTESE**

Mindenhez kell erő, elkötelezettség. Ön honnan meríti e művészi tevékenységéhez a lelki erőt?

Az igazat megvallva ezen még nem nagyon gondolkodtam. Talán magából a zenéből. A művészetekből, akár filmekből, könyvekből, vagy éppen az engem körülvevő emberekből. Mindig jó érzéssel tölt el, hogy tudom, ha játszom valahol, mindig meghallgatják.

A művészek érzékenyen reagálnak az őket körülvevő világra. Az Ön zongorajátékát mennyire határozza meg a lelki-világa?

A zene az érzelmekre hat. A zenemű, amit éppen játszom, különböző érzéseket generálhat. Viszont ez fordítva is igaz: az aktuális lelkiállapotom is képes valamilyen szinten befolyásolni, hogy mit gondolok a darabról. Ebből a kettőből adódik össze (persze, csak ha jól megtanultam), hogy aznap egy koncerten hogyan játszom el az adott művet. Ami leginkább befolyásolhat egy produkciót, az a lámpaláz, ezzel pedig sokan küszködnek. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy ezt az érzést régóta nem tapasztaltam pódiumon.

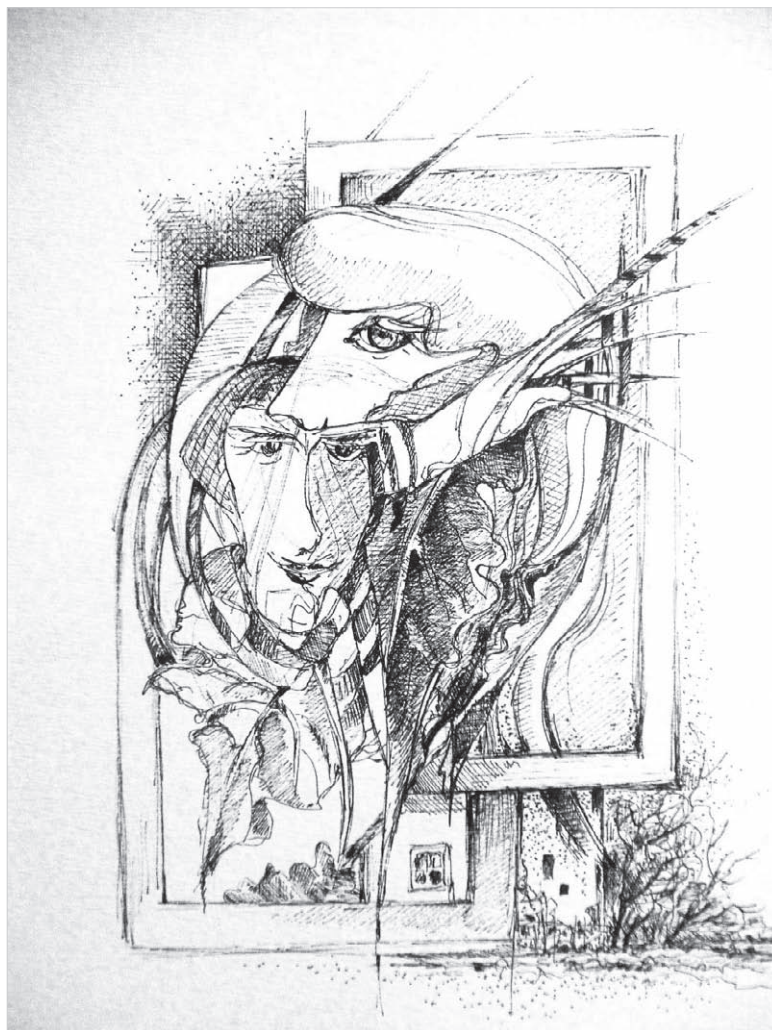
Sok tehetség nem tud teljesen kibontakozni. Mít gondol, mi lehet az oka?

Ehhez sajnos nem igazán értek. Amennyire én látom, a lámpaláz az egyik legnagyobb hátráltatója a kibontakozásnak. Rendkívül rossz érzés, ha valaki tudja magáról, hogy mire képes, de ezt képtelen kamatoztatni, mert a pódiumra érve megemelkedik a pulzusa, remegni kezd a keze, elkezd izzadni stb. és máris csak feleannyira játszom jól a darabot, mint amennyire igazából tudom. De sajnos egy rossz hangszer vagy egy kevésbé jó tanár is legalább ennyire hátráltató tényező lehet.

Mi volt a legnagyobb zenei élménye?

Erre nehéz válaszolnom, talán a weimari szólóestem (2014. február 16.) a legkedvesebb emlékem a fellépéseim közül.

Maga a koncert egy Villa Altenburg nevű helyen került megrendezésre. Arról nevezetes, hogy Liszt Ferenc weimari tartózkodásai alatt ebben az épületben lakott, illetve adott koncerteket a szalon teremben. Ebben a teremben játszottam én is, egy szerintem remek hangszeren, ami igen nagy inspirációt jelent egy zongoristának.

PITI KATALIN: METAMORFÓZIS

Mi motiválja egy mű létrehozására?

Talán úgy tudom legegyszerűbben megfogalmazni, hogy az engem ért élmények és az élményekből adódó érzelmek motiváltak, vagy legalábbis adtak ihletet egy darab megírására. Ezek többnyire persze pillanatnyi benyomások; lehet, hogy ezért nem fejeztem be a legtöbb darabot, amit elkezdtem, mert maga az érzés is megszűnt, ami motivált engem a megírásban. Azért van egy kevés, amit befejeztem; ezeket vagy szólózongorára vagy fuvolára és zongorára írtam. De már legalább négy éve felhagytam a zeneszerzéssel, talán azért, mert zongorázás közben már jobban ki tudom fejteni magam, mint akkoriban, amikor még ezt a „hiányérzetemet” a zeneszerzéssel próbáltam pótolni.

Hogyan képzeled el a jövőjét?

Főként tanítással és koncertezéssel.

Régebben komolyan foglalkoztatott a zeneszerzés és komolyan gondolkodtam rajta, hogy a zongora mellett érdemes lenne azzal is megpróbálkoznom. Ezen kívül érdekel a történelem, a földrajz, a futball és az informatika, de nehezen tudnám bármelyiket is elképzelni hivatásomnak.

Sok sikert kívánunk!

Benák Katalin